

Protokół

obrad Senatu Akademii Górniczo-Hutniczej im. St. Staszica w Krakowie, odbywających się w dniu 29 października 1987 roku

1. WPROWADZENIE.

Wygłosił je Rektor, prof. Jan Janowski.

2. ŚLUBOWANIE STAŻYSTÓW.

Nowozatrudnieni pracownicy naukowo-dydaktyczni złożyli uroczyste ślubowanie.

3. WREZENIE NOMINACJI NA STANOWISKO DOCENTA doc. St. WITCZAKOWI

Doc. Witczak odebrał nominację i złożył ślubowanie.

4. PRZEDSTAWIENIE PROGRAMU DZIAŁALNOŚCI NA KADENCJĘ 1987-90

Projekt programu (w wersji pisemnej rozesłany członkom Senatu) przedstawił krótko JM Rektor prof. Janowski.

W dyskusji nad nim udział wzięli:

prof. M. KRUCIŃSKI. Wnioskował o uzupełnienie programu o stwierdzenie osobistej odpowiedzialności pracowników nauki za własny rozwój naukowy i jakość dydaktyki; zalecał ostrożność przy tworzeniu w ramach Uczelni przedsięwzięć innowacyjnych; wyraził przekonanie, że program powinien szerzej traktować sferę potrzeb socjalno-bytowych pracowników. Apelowwał do wszystkich pracowników Uczelni o udział w realizacji programu.

prof. W. LONGA. Za ważne dla Uczelni uznał rozwijanie form kształcenia podyplomowego. Wnioskował, by w planie znalazł się zapis dotyczący ważności badań nad ochroną środowiska.

prof. Roman NEY. Postawił tezę, że Uczelnia będzie silna wówczas, gdy będą silne instytuty - należy więc tworzyć warunki dla rozwoju instytutów i umacniania ich rangi (naukowej i wszelkiej innej). Zwracał uwagę na potrzebę bieżącego korygowania planu działania Uczelni i dostosowanie go do wymogów II etapu reformy gospodarczej. Mówiąc o kwestiach zleceń i ich rozliczania, nagród itd. prosił kierownictwo Uczelni o stwarzanie wszelkich warunków dla umocnienia instytutów.

prof. St. MAŁOSZEWSKI. Za pilne uznał skonstruowanie takich programów nauczania, by odpowiadały potrzebom czasu, odejście od limitów dydaktycznych (co, zdaniem prof. Małoszewskiego) ogranicza możliwości rozwoju kadry. Zwracał uwagę na potrzebę szerszego wykorzystywania dorobku prowadzonych na Akademii badań, w

dydaktyce. Wnosił o zniesienie limitów dotyczących prac zleconych wykonywanych w ramach gospodarstw pomocniczych i finansowanie dydaktyki z dochodów uzyskiwanych za prace zlecone. Przyłączył się do opinii prof. Neya, że naukę tworzy się w instytutach, toteż kierownictwo Uczelni winno dbać o warunki dla ich umocnienia.

doc. Adam KOSOWSKI zgłosił szereg wniosków:

- by, przy tworzeniu profilu absolwenta AGH określać go dostatecznie szeroko (uwzględnić też profil technologa),
- by poddać analizie treść przedmiotów wykładanych w ramach jednego kierunku, dla zapewnienia korelacji między nimi,
- by w programie wyraźnie zaakcentować obowiązek wykładowców dostarczania studentom skryptów (tam, gdzie ma podręczników),
- by pracą studentów w kołach naukowych uczynić atrakcyjną także pod względem finansowym.

Uznał, że p. 10 na str. 3 przeczy wyrażonej w innym miejscu idei integracji nauczania. Tekst p. 11 na str. 4 proponował skorygować ("Organizować i wspierać...")

Mówił o trudności w organizowaniu w Szkole zespołów interdyscyplinarnych - wobec zakładowej jej struktury. Za istotne uznał opracowanie systemu oceny prac naukowych wykonywanych w ramach Akademii (choć, zdaniem mówcy, nie ma potrzeby powoływania nowych jednostek kontrolnych). Zniesienie limitów może spowodować odpływ kadry z Uczelni (do jednostek innowacyjnych, wdrożeniowych, spółek naukowych itp.)

Za niepotrzebny (pleonastyczny wobec a) uznał p. 2 c) na str. 6 projektu programu. Szczegółnej uwadze władz Uczelni polecał trudny problem adiunktów. Opowiedział się za zróżnicowaniem płac pracowników inżyniersko-technicznych w ramach Uczelni. W zakończeniu swego wystąpienia wyraził przekonanie, że integracja merytoryczna w ramach Szkoły będzie możliwa tylko wówczas, gdy zespoły naukowe będą dysponowały większymi środkami finansowymi (możliwymi do uzyskania, na ogół; tylko przy realizacji CPPB i R).

prof. Antoni PACH. Cenne jest systemowe podejście kierownictwa Uczelni do procesów mających w niej miejsce. Za najważniejszy cel Uczelni prof. Pach uznał kształcenie dobrych inżynierów. Z wielką troską mówił o problemie adiunktów, wnioskując o rozwiązanie możliwości rozwiązania tego problemu - tak, by Uczelnia nie straciła wartościowych dydaktyków. Wyraził wątpliwość czy - przy obecnych uregulowaniach prawnych - mają szansę rozwojowe tzw. jednostki innowacyjne.

prof. Zbigniew ENGEL. O znaczeniu uczelni decyduje jakość kształcenia i wyniki prac naukowych. Wydaje się, że program powinien wyraźnie statuować służebną rolę administracji wobec działalności podstawowej Uczelni. Poparł też prof. Neya, że o sile uczelni stanowią silne naukowo instytuty. Wniósł o uproszczenie dokumentacji i sprawozdawczości prowadzonej przez instytuty, o wszelkie uproszczenie kontaktów rektorat-dyrekcje instytutów. Dopominał się o wypracowanie zasad podziału nagród (w uczelni i w ramach instytutów). Prof. Engel wyraził przekonanie, że świadczenia socjalne winny być rozdzielane proporcjonalnie do wkładu pracowników w ich wypracowanie. Wysunął zastrzeżenia co do zasady obciążania instytutów kosztami ich działania. Program uznał za godzien akceptacji, wnioskując, by w sformułowaniach pozostał

otwarty, gdyż zmieniające się warunki działania zewnętrznego, mogą go znacznie zmodyfikować.

prof. Tadeusz RYNCARZ. Z satysfakcją przyjął stwierdzenie programu o priorytecie dla dydaktyki, ale wykazywał, jakim zagrożeniem dla dydaktyki jest konieczność zarabiania przez instytuty i przeciążenie pracowników Uczelni innymi pracami, pozauczełnianymi. Jego zdaniem wymaga nowego ustawienia status uczelni wyższej - zwłaszcza w dobie reformy gospodarczej.

inż. IWANCIW proponował usunięcie z programu wskaźników cyfrowych dotyczących rotacji kadry i wprowadzenie w to miejsce zapisu "systematyczne uzupełnianie grupy profesorów, docentów i asystentów, zgodnie z potrzebami Uczelni". Przedstawił zastrzeżenia wobec propozycji zastąpienia konkursów "innymi formami" kwalifikacji. Zwrócił uwagę na "problem adiunktów" proponując, by do punktu 11 a) wprowadzić tekst "dążyć do powrotu do sformułowań art. 164 ustawy o szkolnictwie wyższym, uchwalonego przez Sejm PRL 4 maja 1982 r."

prof. Marian MOGA, w imieniu Senackiej Komisji Do Spraw Nauki przekazał pozytywną ocenę programu. Przy tworzeniu programu badań naukowych dla Akademii proponował ustalenie preferencji dla pewnych tematów.

dr Janusz GOŁŚ wniósł o stworzenie w ramach Akademii jednostki usługowej wykonującej prace techniczne przy opracowywaniu publikacji.

prof. Zygmunt DRZYMAŁA. Uczelnia powinna prowadzić jak najwięcej badań, w jak najszerszym zakresie: sama i przy współudziale innych jednostek. Zapewnić sobie powinna także uczestnictwo we wdrożeniach i brać udział w wypracowywanych zyskach. Należy wypracować generalne zasady współpracy z jednostkami zewnętrznymi.

prof. Wiesław PIĄTKOWSKI mówił o sprawach związanych z kształceniem podyplomowym. Opowiadając się za rozwijaniem tej formy kształcenia, wnioskował o takie ustawienie tej działalności, by przynosiła Uczelni zyski finansowe.

dr Jerzy LASOCKI upominał się o właściwe (rozważne) rozpatrzenie tzw. sprawy adiunktów. W imieniu tej grupy pracowników wnioskował o czynienie starań dla przywrócenia możliwości stabilizowania adiunktów.

prof. Andrzej OLEŚ zwrócił uwagę na strukturę wiekową pracowników Akademii wnosząc do nowych władz, by prowadzona przez nie polityka, zmierzająca (w dłuższym okresie czasu) do obniżenia średniego wieku pracownika nauki (pokonującego kolejne szczeble kariery). Sugerował, by na staże (w tym i zagraniczne) kierować młodszych pracowników nauki. Prof. Oleś wyraził nadzieję, że nowe władze powrócą do wszczętych już w okresie poprzedniej kadencji starań o pozyskanie na wykłady wybitnych specjalistów zagranicznych. Przyłączył się do głosów poprzedników wskazujących na potrzebę rozważenia rozwiązania tzw. problemu adiunktów, bez wstrząsów dla tej grupy ludzi, a przede wszystkim tak, by nie poniosła uszczerbku dydaktyka.

prof. Józef GEIRGIEL, Prorektor, ustosunkowując się do niektórych wypowiedzi powiedział:

- wkrótce zostanie przekazana instytutom propozycja nowego, odbiurokratyzowanego systemu rozliczania prac naukowo-badawczych,
- zostają wstrzymane wypłaty za zlecenia nierozliczone i nie zamknięte, z powodu trudności finansowych w jakie popadła Uczelnia, a w przyszłości wprowadzona będzie zasada, że honoraria będą wypłacane tylko po przyjęciu pracy,
- nie będą honorowane podpisy innych niż dyrektorzy instytutów osób na dokumentach tworzących zobowiązania finansowe,
- obowiązuje zakaz Rektora na wykonywanie przez pracowników AGH prac zleczanych przez instytuty Akademii do innych jednostek (w ramach podwykonawstwa). Uczelnia musi mieć udział w zyskach wypracowywanych przez pracowników
- wprowadzi się zmiany w zasadach rozdziału nagród w instytutach,
- rektorat będzie kontrolował, by prace stricte naukowe, nie były zlecane poza Uczelnię,
- Uczelnia wchodzić będzie w różnego rodzaju spółki z innymi jednostkami, jednak tylko wtedy, gdy będzie to dla niej korzystne finansowo,
- w najbliższym czasie rektorat poprosi instytuty o przygotowanie 3-letniego programu konferencji naukowych (ze wskazaniem źródeł finansowania dla nich).

Prorektor przypomniał też o zasadach przyjmowania gości zagranicznych przez Uczelnię. Zaawizował przeprowadzenie analizy efektywności wyjazdów zagranicznych pracowników Uczelni.

Jr. Rektor prof. Jan JANOWSKI, w krótkim podsumowaniu powiedział:

- istotnie, by program mógł być zrealizowany, musi w tym wziąć udział ogół społeczności akademickiej (nie jest on tylko dla władz),
- dla poprawienia dydaktyki niezbędne jest, by za jej jakość poczuli się odpowiedzialni przede wszystkim kierownicy zakładów naukowych,
- władze rektorskie nie zamierzają wymagać od pracowników naukowo-dydaktycznych angażowania się w pozauczelniane zajęcia - byłyby nawet wdzięczne niektórym profesorom za ich ograniczenie, na rzecz większego udziału w dydaktyce,
- za planowanie pracy zakładów tak, by nie poniosła uszczerbku dydaktyka, odpowiedzialni są kierownicy jednostek podstawowych (koordynacja wyjazdów zagranicznych, innych zajęć pracowników),
- władze rektorskie stawiają sobie za cel utrwalenie przekonania, że podstawowym obowiązkiem pracownika naukowo-dydaktycznego jest prowadzenie na wysokim poziomie zajęć dydaktycznych - w drugiej kolejności także działalności naukowej,
- wkrótce zespół rektorski przedstawi inną - niż konkurs - propozycję uproszczonego postępowania kwalifikacyjnego
- sytuacja adiunktów jest trudna i oczywiście rozwiązanie tego problemu będzie przedmiotem troski władz Uczelni - choć istotnie odpowiedzialnymi są tu dyrektorzy instytutów i kierownicy zakładów, którzy do niej dopuścili (propozycja tworzenia przedsiębiorstw innowacyjnych wewnątrz Akademii jest jedną z prób rozwiązania tego problemu).

Prof. Janowski przyznał, że istotnie należy usunąć wskaźniki cyfrowe z planu, ale zwrócił jednocześnie uwagę na fakt, że niczego

to nie zmieni w zakresie ich obowiązywania, gdyż będą (takie właśnie) egzekwowane przez Ministerstwo. Polemizował z propozycją zapisania w programie dążenia do zmiany Ustawy o szkolnictwie wyższym - zdaniem JM program należy budować w oparciu o stan prawny formalnie obowiązujący. Zachęcał dziekanów i dyrektorów instytutów do stopniowego przygotowywania się do rozwiązania "problemu adiunktów" - bez liczenia na zmianę zapisów ustawy w tym zakresie.

Przyjęto (w głosowaniu jawnym większością) poprawkę do p. 11 (na str. 7 programu) o brzmieniu "dążyć do przywrócenia możliwości stabilizowania pracowników na poziomie adiunktów".

Zdaniem JM Rektora dziekani winni być koordynatorami działalności naukowej prowadzonej przez instytuty i - zarówno Rektor jak i dziekan - winni mieć możliwość wkraczania w działalność (prowadzoną przez pracowników - tak zewnątrz jak i wewnątrz Uczelni) która nie odpowiada randze Uczelni.

Nie wydaje się celowe przyznawanie - w programie - priorytetów dla pewnych kierunków badań. Dokonywać się to będzie w trakcie realizacji programu, pod wpływem bieżących zmian sytuacji.

Rektorat zamierza wypracować i przedstawić w najbliższym czasie jednolite kryteria ocen prac naukowych (nie zamierzając modyfikować ocenających). Nie będzie się ograniczać inicjatyw wchodzenia we współpracę z jakąkolwiek jednostką zewnętrzną - jeżeli współpraca ta przynosić będzie zysk Uczelni. Trudno w programie - z natury swej ogólnym - ujmować propozycje rozwiązania spraw socjalno-bytowych. Sprawa ta będzie - w stosownym czasie - przedstawiona do zaopiniowania przez Senat.

Propozycję dr Gołasia dotyczącą powołania jednostki obsługującej w zakresie technicznym przygotowywane przez pracowników prace naukowe przyjęto jako postulat - bez umieszczania jej w programie działań na kadencję 87-90.

Z tymi poprawkami, program uchwalono jednomyślnie.

5. INFORMACJA O ZAKOŃCZENIU SEMESTRU LETNIEGO I PRZEBIEGU ROZPOCZĘCIA NOWEGO ROKU 1987/88

Przedstawił ją Prodziekan KRECZMER.

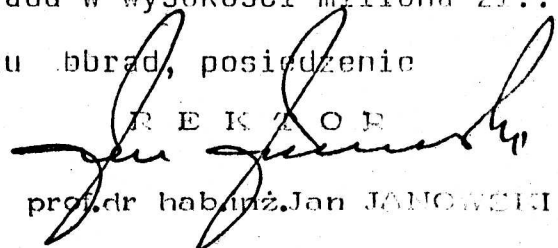
6. WOLNE WNIOSKI

JM Rektor przedstawił wyniki prac Komisji Dla Spraw Oceny Profesorów (wg informacji uzyskanych od Rektora Kleczkowskiego, przewodniczącego Komisji). Ustalono, że szczegóły tej oceny rozesłane zostaną na wydziały.

Prorektor Kreczmer poinformował o przygotowaniach do referendum w Miasteczku Studenckim.

Senat zaakceptował przedstawiony przez Prorektora Giergicla wniosek o przystąpienie przez AGH do spółki z ograniczoną odpowiedzialnością i wniesienie wkładu w wysokości miliona zł..

Na tym, wobec wyczerpania porządku obrad, posiedzenie zakończono.

REKTOR
prof. dr hab. Jan JANOWSKI